

10. § 68, stk. 1, affattes således:

„Et nydende medlem, som til kassen anmelder at have deltidsarbejde, betragtes som deltidsforsikret.“

11. § 68, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Et nydende medlem, som straks ved anmeldelse om ledighed, jfr. § 57, stk. 2, 1. pkt., fremsætter begæring herom, betragtes som deltidsforsikret, såfremt medlemmet nu har særlige, vægtige grunde til at påtage sig deltidsarbejde. Såfremt der under ledighed sker ændringer, således at et fuldtidsforsikret medlem nu har særlige, vægtige grunde til alene at påtage sig deltidsarbejde, kan overgang til deltidsforsikring finde sted.“

12. § 69 affattes således:

„§ 69. Et deltidsforsikret medlem, som har andet erhverv, der udføres inden for fagets normale arbejdstid, har ikke ret til dagpenge, medmindre arbejdsdirektøren i særlige tilfælde og eventuelt på særlige vilkår giver tilladelse dertil.“

13. § 71, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, når et medlem, der i henhold til § 68, stk. 1 eller 2, betragtes som deltidsforsikret, i de sidste 5 uger før ledigheden har haft arbejde i større omfang end deltidsarbejde.“

14. § 72, stk. 3 og 4, ophæves.**15. § 73, stk. 1, 1. pkt.**, affattes således:

„Når et ledigt, deltidsforsikret medlem opnår arbejde i et omfang, der svarer til den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid inden for de sidste 5 uger før ledighedens indtræden kan der ikke udbetales dagpenge.“

16. § 75 ophæves.**17. I § 98, stk. 3**, udgår: „og § 71, stk. 2, nr. 2“.**§ 2.**

Loven træder i kraft den 1. april 1975.

Bemærkninger til lovforslaget.*Almindelige bemærkninger.*

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Folketings-tinde 1969-70, FF sp. 3233, 3605, 4342 og 4473; tillæg A, sp. 2369; tillæg B, sp. 673; tillæg C, sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovebkendtgørelse nr. 389 af 28. juni 1973. Loven er senere ændret ved lov nr. 317 af 19. juni 1974 (ophævelse af lovens § 60) (Folketingstidende 1973-74, FF sp. 3726, 5883, 7752 og 7972; tillæg A, sp. 2559; tillæg B, sp. 707; tillæg C, sp. 525).

Lovforslaget indeholder forslag om bortfald af 18 års-aldersgrænsen for ret til optagelse som nydende medlem af en anerkendt arbejdsløsheds-kasse, om halvårlige reguleringer af det generelle maksimum for arbejdsløshedsdagpenge, om ophævelse af reglen om at dagpenge ikke må overstige 90 pct. af arbejdernes gennemsnitsfortjeneste i nærmest foregående april kvartal, om nedsættelse af ventetidsperioden fra 12 måneders til 6 måneders nydende medlemskab af en anerkendt arbejdsløsheds-kasse som betingelse for at opnå ret til dagpenge, om ophævelse af bestemmelsen om 3 måneders kontingentbetaling for kursusdeltagere og

værnepligtige samt om ophævelse af de særlige arbejdskrav for unge under 22 år.

Herudover er der forslag om ændring og ophævelse af en række bestemmelser i arbejdsløshedslovens kap. 11 om særregler for deltidsforsikrede.

Fremsættelsen af forslaget er begrundet i et ønske fra regeringens side om at bedre de økonomiske forhold for de mange, som uforskyldt er blevet ramt af den store arbejdsløshed og som følge deraf og af det stærkt stigende prisniveau har betydelige økonomiske vanskeligheder.

Forslaget har været fremsat af medlemmer af socialdemokratiet den 15. november 1974 som lovforslag nr. 81 i folketingsåret 1974-75, 1. samling, og genfremsat i 2. samling som lovforslag nr. 22.

Merudgifterne for staten ved forslagets gennemførelse skønnes at ville blive omkring 250 mill. kr. årlig ved 4 pct.s ledighed. I dette skøn er der taget hensyn til en merindtægt på ca. 34 mill. kr. som følge af automatisk forhøjelse af medlemskontingentet p. gr. a. forhøjelsen af dagpengemaksimum.

For hver procent større ledighed end 4 pct. vil staten årlig få en merudgift, der skønsmæssigt